

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

kr., og i finansåret 1969-70 er statens teaterskoles godkendte budget 1.726.100 kr. Under dette budget er afsat ca. 300.000 kr. til etablering af en instruktøruddannelse, men da denne uddannelse som nævnt først kan etableres i 1970, vil det hertil afsatte beløb blive besparet i indeværende finansår. De samlede udgifter til statens teaterskole i 1969-70, hvor der påregnes et elevtal på 19, vil således højst blive 1,4 mill. kr.

Det skal til slut anføres, at man under alle de forberedende drøftelser om denne uddannelse og ved udarbejdelsen og godkendelsen af samtlige finanslovbudgetter for skolen har været klar over, at der var tale om en uddannelse, der måtte være relativt kostbar pr. elev. Ud fra den forudsætning er hele arbejdet tilrettelagt.

Det må endvidere erindres, at udgiften pr. elev altid vil være forholdsvis stor i en skoles opbygningsperiode, idet generalomkostningerne for den enkelte elev her uundgåeligt vil veje tungere, end tilfældet vil være, når skolen er udbygget til fuldt elevtal.

Af *Vivike* til landbrugsministeren (21. august 1969):

„Vil ministeren foranledige, at amtsmyndighederne på en mere effektiv måde end nu varetager deres pligt til at holde vandløbene fri for grøde?“

Begrundelse.

Spørgsmålet stilles, fordi rensningen af vandløbene er blevet mindre tilfredsstillende, efter at rensningspligten er overgået til det offentlige. Da lodsejerne havde rensningspligten, sørgede amtsmyndighederne for, at tidsfristerne blev overholdt, men nu da amtsmyndighederne selv har rensningspligten, er de blevet betydelig mindre nidkære. Det er navnlig galt med grøden, som får lov at stå alt for længe og dermed hindrer vandets frie løb, hvilket nedsætter dets selvrensende evne; dermed forøges forureningen, hvilket igen giver grøden bedre vækstbetingelser, så der startes en ond cirkel med en stærkere og stærkere forurening som resultat.

Landbrugsminister *Peter Larsens* svar (25. august 1969):

I anledning af det stillede spørgsmål skal jeg meddele, at vedligeholdelsen af offentlige vandløb efter vandløbslovens § 36 påhviler amtsrådet, for så vidt angår amtsvandløb, og i øvrigt kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken vandløbet er beliggende. Denne bestemmelse blev indført ved lov nr. 171 af 3. maj 1963 og trådte i stedet for de tidligere gældende bestemmelser, hvorefter vedligeholdelsen efter de for vandløbet hidtil gældende regler påvilede enten de til vandløbene stødende ejendomme eller tillige andre ejendomme, som har nytte og interesse af vandløbets tilstedeværelse og gode tilstand, dog således at den tilsynsførende kommunalbestyrelse kunne overtage vedligeholdelsen og fordele udgifterne på de interesserede ejendomme.

Baggrunden for ændringen i 1963 var såvel økonomiske vanskeligheder som vanskeligheder for private ved at skaffe arbejdskraft til vedligeholdelsesarbejdernes udførelse. Ved at pålægge de kommunale myndigheder selve vedligeholdelsen anså man det derfor muligt at rationalisere arbejdet og gennemføre en vis mekanisering. Tidligere kunne de kommunale tilsynsmyndigheder i de tilfælde, hvor kommunen ikke havde overtaget selve vedligeholdelsen af offentlige vandløb, nøjes med at påse, at et stort antal lodsejere gennemførte vedligeholdelsen hver for sin ejendom inden visse tidsfrister. Når kommunerne nu selv skal udføre arbejdet for et betydeligt antal km vandløb med egne maskiner eller med entreprenører, er det nødvendigt at lade maskinerne arbejde kontinuerligt i perioder og gennemføre arbejdet i vandløbsstrækninger eller vandløb efter hinanden. Det er således rent praktiske forhold, der begrænser kommunernes muligheder for at overholde lige så stramme tidsfrister som under den gamle ordning.

Hvor overholdelsen af bestemte tidsfrister for vedligeholdelsens gennemførelse er af særlig betydning, må de interesserede lodsejere henvende sig til de kommunale myndigheder og gøre disse opmærksom på forholdet.

I forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 147 af 9. april 1969 om ændring af vand-